

Sygn. akt: I C 668/19

Na rozprawie dnia 11 grudnia 2019 r. nie stawił się pełnomocnik powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W., zawiadomiony o terminie.

Pozwana D. C. nie stawiła się pomimo należytego zawiadomienia o terminie rozprawy, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności.

Odstąpiono od nagrywania na podstawie art. 157§2 KPC.

Przewodnicząca ogłosiła wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Małgorzata Kłek
Protokolant:	p. o. sekretarza sądowego Emilia Strzelczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2019 r. w K.

sprawy z powództwa (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko D. C.

o zapłatę

powództwo oddała.

Sygn. akt I C 668/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w dniu 18.04.2019 r. wniósł o zasądzenie od pozwanej D. C. kwoty 1 267,82 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz obciążenie pozwanej kosztami procesu. Jako datę wymagalności roszczenia powód wskazał 19.03.2016 r. Podniósł, że wierzytelność dochodzona przez powoda wynika z zawartej w dniu 25.04.2015 r. pomiędzy pozwaną a W..pl. (...) z o.o. umowy (...). Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy, w szczególności nie zwróciła pobranych środków pieniężnych. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji zawartej pomiędzy powodem a wierzycielem pierwotnym w dniu 01.12.2017 r. powód nabył wierzytelność wobec pozwanego wraz z prawem naliczania odsetek.

Pozwana D. C. , zawiadomiona o terminie rozprawy , nie stawiała się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew i nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanej. Zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na tym, kto z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strony zobowiązane są w myśl przepisu art. 232 kpc wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Ciężar udowodnienia faktów uzasadniających objęte pozwem roszczenie spoczywał na powodzie, który winien wykazać wszystkie okoliczności stanowiące podstawę żądania pozwu.

W niniejszej sprawie powód nie udowodnił, iż przysługuje mu jakiekolwiek roszczenie względem pozwanej, nie wykazał bowiem istnienia przedmiotowej wierzytelności.

Pożyczka jest umową, na podstawie której dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego przedmiot pożyczki (w szczególności określoną ilość pieniędzy), a biorący zobowiązuje się zwrócić przedmiot pożyczki w pieniądzech o tej samej wielkości lub w rzeczach tego samego gatunku i takiej samej jakości (art. 720 k.c.).

W kodeksie cywilnym zostały wskazane essentialia negotii umowy pożyczki, które stanowią nie tylko oznaczenie stron i określenie ilości pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, ale obejmują również zobowiązanie się do ich przeniesienia oraz obowiązek zwrotu przedmiotu pożyczki. W procesie związanym z wykonaniem umowy pożyczki powód jest zatem zobowiązany udowodnić, że strony zawarły umowę pożyczki, a także, że przeniósł na własność biorącego pożyczkę określoną w umowie ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych co do gatunku (wyrok S. Apel. W Łodzi z 18.06.2015r., I ACa 33/15, LEX nr 1789954).

Przy zawarciu umowy pożyczki, podobnie jak przy umowie sprzedaży, dochodzi do zmian w obrębie prawa własności przedmiotu umowy. Obowiązki pożyczkodawcy do przeniesienia własności przedmiotu umowy na pożyczkobiorcę odpowiada obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie. Dopóki przedmiot pożyczki nie zostanie wydany pożyczkobiorcy, nie może powstać obciążający pożyczkobiorcę obowiązek jego zwrotu.

Przedstawiony przez stronę powodową materiał dowodowy nie stanowi wystarczającej podstawy do uwzględnienia powództwa.

Powód załączył do pozwu wydruk ramowej umowy pożyczki nr (...) (k. 54-65), która miała zostać zawarta przez wierzyciela pierwotnego W..pl (...). z o.o. z pozwaną. Umowa nie została podpisana przez strony. Z treści tej umowy nie wynika jaka konkretnie kwota pożyczki została udzielona pozwanej.

Powód nie przedłożył konkretnej umowy „pożyczki krótkoterminowej”, na podstawie której miała być udzielona pozwanej pożyczka. Załączył jedynie do pozwu formularz informacyjny dotyczący pożyczki konsumenckiej (k. 66- 68), na podstawie którego nie można ustalić jaka konkretnie kwota pożyczki została udzielona pozwanej (jako całkowita kwota pożyczki zostały wyszczególnione różne warianty kwot składających się na sumę wszystkich środków pieniężnych, które zostaną udostępnione pożyczkobiorcy) ani też jaka była data zawarcia umowy pożyczki krótkoterminowej. Powód nie przedłożył dowodu wypłacenia pozwanej kwoty pożyczki czyli dowodu przeniesienia na biorącego pożyczkę własności przedmiotu umowy.

Z przedłożonych przez powoda dowodów nie wynika, kiedy pozwanej została udzielona pożyczka, w jakiej wysokości i czy kwota pożyczki została faktycznie pozwanej przekazana. Wskazać przy tym należy , iż jeśli przyjąć za datę zawarcia umowy pożyczki datę wskazaną w pozwie tj. 25.04.2015 r. (z dokumentów przedłożonych przez powoda nie wynika inna data zawarcia umowy pożyczki) , przy przyjęciu , iż okres spłaty pożyczki wynosił 60 dni (czas obowiązywania

umowy wskazany w formularzu informacyjnym k. 66), to roszczenie dochodzone pozwem przy przyjęciu trzyletniego okresu przedawnienia (art. 118 kc) , który sąd w sprawach przeciwko konsumentom jest obowiązany uwzględnić z urzędu , w dacie wniesienia pozwu należałoby uznać za przedawnione.

Jak już wyżej wskazano, stosownie do art. 720 k.c., obowiązek zwrotu, czyli przeniesienia przez pożyczkobiorcę na pożyczkodawcę przedmiotu umowy, powiększonego o ewentualne wynagrodzenie ustalone w umowie jest odpowiednikiem zobowiązania dającego pożyczkę do przeniesienia na własność biorącego przedmiot pożyczki. Obowiązek zwrotu przedmiotu pożyczki, obciążający pożyczkobiorcę, nie może powstać, dopóki przedmiot pożyczki nie zostanie pożyczkobiorcy wydany. W niniejszej sprawie powód nie przedstawił dowodu przeniesienia na biorącego pożyczkę własności przedmiotu umowy tj. określonej w umowie pożyczki kwoty pieniędzy.

W konsekwencji powód nie przedłożył wystarczających dowodów wskazujących na istnienie wierzytelności W. . pl. (...). z o.o. wobec pozwanej.

Powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika procesowego, winien przejawiać staranność w wykazaniu zasadności powództwa. Brak merytorycznego zaprzeczenia jego twierdzeń przez pozwanego nie zwalniał go od wykazania podstawowych okoliczności wskazujących na zasadność żądania. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z 7.11.2007 r. (II CSK 293/07), ciężar udowodnienia faktu należy rozumieć nie tylko jako obarczenie jednej ze stron procesu obowiązkiem przekonania sądu dowodami o prawdziwości swoich twierdzeń, ale również konsekwencjami zaniechania realizacji tego obowiązku lub jego nieskuteczności.

Sąd jest zobligowany do uznania twierdzeń powoda przy bezczynności pozwanego jedynie w przypadku braku wątpliwości co do zasadności pozwu. W niniejszej sprawie istnieją natomiast uzasadnione wątpliwości, uniemożliwiające przyjęcie za prawdziwe twierdzeń powoda odnoszących się do istnienia, wysokości oraz wymagalności dochodzonego pozwem roszczenia . W tej sytuacji, pomimo zaistnienia formalnych przesłanek do wydania w sprawie wyroku zaoczego wskutek nie działania w sprawie pozwanej, Sąd oddalił powództwo.